

Kanne 14.8.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Viron tasavalta

(Asia C-328/09)

(2009/C 297/21)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. van Beek ja K. Saaremäel-Stoilov)

Vastaaja: Viron tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, ettei Viron tasavalta ole noudattanut miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13.12.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY⁽¹⁾ 17 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä normeja tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle

— Viron tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 21.12.2007.

⁽¹⁾ EUVL L 373, s. 37.

Valitus, jonka DSV Road NV on tehnyt 7.9.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-219/07, DSV Road NV v. Euroopan yhteisöjen komissio, 8.7.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-358/09 P)

(2009/C 297/22)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: DSV Road NV (edustajat: advocaat A. Poelmans ja advocaat G Preckler)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

DSV Road NV vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

— ottaa valituksen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi ja

— näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-219/07 8.7.2008 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan.

Siltä osin kuin yhteisöjen tuomioistuin päättää siinä tapauksessa, että tuomio kumotaan, ratkaista itse asian:

Belgian kuningaskunnan tekemästä hakemuksesta (asianumero REC 05/02) 24.4.2007 tehty Euroopan yhteisöjen komission päätös K(2007) 1776, jossa todetaan, että 168 004,65 euron suuruiset tuontitullit, jotka olivat Belgian kuningaskunnan 12.8.2002 tekemän hakemuksen kohteena, on kannettava jälkikäteen ja että kyseisiä tulleja ei voida peruuttaa, on kumottava.

Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa tuomioistuimissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) Tullikoodeksin⁽¹⁾ 220 artiklan 2 kohdan b alakohta

Ensimmäinen valitusperuste: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa soveltaessaan ottanut huomioon yhteisöjen tuomioistuimen 9.3.2006 antamassa tuomiossaan⁽²⁾ tästä artiklasta antamaa tulkintaa erityisesti siltä osin kuin se koskee todistustaakan sisältöä siitä, että virheellisten todistusten antamisen syynä on oltava viejän ilmoittamat virheelliset tosi-seikat. Kyseisen tuomion mukaan todistustaakka ei ainoastaan ole selvästi tulliviranomaisilla, jotka haluavat kantaa tullin jälkitullauksin, vaan se on myös täytettävä objektiivisten, alkuperäisten todistusasiakirjojen avulla.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ymmärtänyt tämän takia tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan väärin ja soveltanut näin ollen yhteisön oikeutta virheellisesti, eli rikkonut sitä. Yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on tästä syystä korjata tämä oikeuden väärä soveltaminen.

Toinen valitusperuste: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut kaikilta osin sille esitettyä näyttöä virheellisen käsityksen perusteella, koska riidanalainen näyttö ei täytä tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan vaatimuksia sellaisina kuin yhteisöjen tuomioistuin on tullikinnut ne 9.3.2006 antamassa tuomiossa.⁽³⁾

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on luokitellut tästä syystä esitetyn näytön juridisesti virheellisesti ja rikkonut siten yhteisön oikeutta.⁽⁴⁾

Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei päättänyt näyttöä arvioidessaan johdonmukaisesti — ja näin ollen myös paradoksisesti —, että yhtäältä esillä oleva todistusaineisto riittää komissiolla olevan sitä koskevan todistustaan täyttämiseen, että virheellisten todistusten antamisen syynä olivat viejän ilmoittamat virheelliset tosiseikat ja toisaalta se hylkäsi samojen sääntöjen perusteella riittämättömänä valittajalta vaaditun näytön siitä, että Thaimaan tulliviranomaiset tiesivät tai ainakin niiden olisi pitänyt kohtuudella tietää, että tavarat eivät olleet oikeutettuja etuuskohteluun.

Yhteisöjen tuomioistuimen asiana on määrätä seuraukset perusteluiden puutteellisuuden johdosta niiden virheiden takia, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt näyttönä esitettyjen oikeudenkäyntiasiakirjojen tarkastelun ja arvioinnin yhteydessä. ⁽⁵⁾

2) Tullikoodeksin 239 artiklasta

Ainoa valitusperuste: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan virheellisen soveltamisen johdosta tai näyttönä esitettyjen oikeudenkäyntiasiakirjojen arvioinnissa tapahtuneiden virheiden takia katsonut erheellisesti, että tilanne, jossa valittaja on, ei ole tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettu erityistilanne.

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

⁽²⁾ Asia C-293/04, Beemsterboer, tuomio 9.3.2006, Kok., s. I-2263.

⁽³⁾ Idem.

⁽⁴⁾ Asia C-325/94 P, An Taise ja WWF UK v. komissio, määräys 11.7.1996, Kok., s. I-3739-3740, 28 ja 30 kohta.

⁽⁵⁾ Asia C-32/95 P, komissio v. Lisrestal ym., tuomio 24.10.1996, Kok. s. I-5399, 40 kohta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Bonn (Saksa) on esittänyt 9.9.2009 — Pfeleiderer AG v. Bundeskartellamt

(Asia C-360/09)

(2009/C 297/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Bonn

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pfeleiderer AG

Vastaaja: Bundeskartellamt

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kartelleja koskevia yhteisön oikeuden säännöksiä — ja erityisesti asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 11 ja 12 artiklaa sekä EY

10 artiklan toista kohtaa ja EY 3 artiklan 1 kohdan g alakohtaa — tulkittava siten, että niille, joille on aiheutunut vahinkoa kartellin johdosta, ei siviilioikeudellisten vaatimusten esittämiseksi voida myöntää oikeutta saada tutustua sakoista vapauttamista ja niiden alentamista koskeviin hakemuksiin eikä tällaisten hakemusten esittäneiden tässä yhteydessä vapaaehtoisesti antamiin tietoihin ja asiakirjoihin, jotka jäsenvaltion kilpailuviranomaiset ovat saaneet sakoista vapauttamista ja niiden alentamista koskevan kansallisen ohjelman perusteella (myös) EY 81 artiklan täytäntöönpanemiseksi vireille pannun sakon määräämiseen mahdollisesti johtavan menettelyn yhteydessä?

⁽¹⁾ EYVL L 1, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 8.9.2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau v. SGS Belgium NV, Firme Derwa NV ja Centraal Beheer Achmea NV

(Asia C-367/09)

(2009/C 297/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Vastapuolet: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV ja Centraal Beheer Achmea NV

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen N:o 2988/95 ⁽¹⁾ 5 ja 7 artiklan säännöksillä välitön oikeusvaikutus jäsenvaltioiden kansallisissa oikeusjärjestyksissä ilman että näillä jäsenvaltioilla on mitään harkintavaltaa ja ilman että kansallisten viranomaisten on toteutettava täytäntöönpanotoimia?

2) Onko sellainen kansainvälinen tarkastukseen ja valvontaan erikoistunut laitos, jonka vienti-ilmoituksen hyväksynyt jäsenvaltio eli esillä olevassa asiassa Belgia hyväksyy, ja joka on antanut asetuksen N:o 3665/87 ⁽²⁾ 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua virheellisen purkamistodistuksen, asetuksen N:o 2988/95 1 artiklassa tarkoitettu taloudellinen toimija tai edellä mainitun asetuksen 7 artiklassa tarkoitettu väärinkäytösten toteuttamiseen osallistunut henkilö, henkilö, joka on vastuussa väärinkäytöksestä tai henkilö, jonka on huolehdittava sen ehkäisystä.